

หลักเกณฑ์การนำ
พยานหลักฐานเข้าสู่
สำนวนคดี

- เมื่อศาลกำหนดประเด็นข้อพิพาทและกำหนด
ภาระการพิสูจน์แล้ว
- ผู้ที่มีภาระการพิสูจน์มีหน้าที่นำพยานหลักฐาน
เข้าสู้คดี (ม.85)
- และเฉพาะพยานที่อยู่ในสำนวนเท่านั้นที่ศาลจะ
นำมาใช้ในการวินิจฉัยและพิพากษาคดี (ม.84)

การนำพยานหลักฐานเข้าสู่สำนวนจะต้อง
คำนึงถึงหลักเกณฑ์ 2 ประการ (ม.85)

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการรับ
ฟังพยานหลักฐาน

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการยื่น
พยานหลักฐาน

“ดังนั้นหากไม่พิจารณา 2 หลักเกณฑ์นี้ ม.86 วรรคแรก
ให้ศาลปฏิเสธไม่รับฟังพยานหลักฐานนั้น”

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการยื่นพยานหลักฐาน

- การยื่นบัญชีระบุพยาน ม. 87(2), ม.88, ม.90

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการรับฟังพยานหลักฐาน

- พยานหลักฐานที่รับฟังได้ ต้องมีองค์ประกอบครบ 2 ประการ (ม. 87)
 - ม. 87 (1) พยานหลักฐานนั้นต้องเกี่ยวข้องกับประเด็นข้อพิพาท(ปัญหาข้อเท็จจริง)ที่ศาลกำหนด
 - ม. 87 (2) ได้ยื่นบัญชีระบุพยานถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด ตาม ม.88, ม.90
-

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการรับฟังพยานหลักฐาน

- พยานหลักฐานที่รับฟังไม่ได้ มี 2 ประเภท
 - พยานหลักฐานชนิดที่ศาลสามารถใช้ดุลพินิจไม่รับฟัง
 - พยานหลักฐานที่กฎหมายห้ามมิให้ศาลรับฟัง
-

พยานหลักฐานที่รับฟังไม่ได้

- พยานหลักฐานชนิดที่ศาลสามารถใช้ดุลพินิจไม่รับฟัง
 - พยานหลักฐานที่ฟุ่มเฟือย หรือ ประวิงให้ชักช้า
ม.86 วรรค 2
 - พยานหลักฐานที่ไม่เกี่ยวกับประเด็น
ม.86 วรรค 2 ,ม.87(1) ,ม.118 วรรค 3
 - พยานบอกเล่า ม.95/1

พยานหลักฐานที่รับฟังไม่ได้

- พยานหลักฐานที่กฎหมายห้ามมิให้ศาลรับฟัง
 - การสืบพยานบุคคลแทนพยานเอกสาร ม.94
 - เอกสารที่ไม่ปิดอากรแสตมป์ ม.114 ประมวลรัษฎากร
 - พยานซึ่งไม่สามารถเข้าใจและตอบคำถามได้ ม.95(1)

